

Gelincik

– Ayışığı · 27 Şubat 2019

GELİNCİK

kızıla çalan mavi gecede
dile gelmeyen duygularımın esaretinde
kalabalık yalnızlığım sarmalarken beni
vurgun yemiş yüreğimden
sessiz bir çığlık yükseliyor arşa doğru
yüzümün ayazında
siyah bir gülümseme beliriyor
güneş kavruğu dudağımda
dilimde ise yanık bir türkü
sonbahar hüznü tadında
mehtapsız gecede, sessizliğin koynunda
çaresizliğimi emziriyor alaca karanlık
hüzün kokulu bulutlar ağlıyor
iç çekiyor iyot kokulu denizler
gözlerim gözlerine nehir olup akıyor
aşına bir hüzün çöküyor içime
sevgim yüreğimin önünde diz çöküyor
sert bir karayel fırtınası esiyor içimde
sükûtun küllerini savuruyor
gelincik tarlası yüreğim kan ağlıyor
zamanın sarkacında

dipsiz bir kuyu yalnızlığım
gecede gözüm kara
çok seven arsız yüreğimde
her daim yama,her daim yara
gecede mavi bir düş böler uykumu
özgürce dolaşır gözlerim gözlerinde
üzerime gelir sana dair ne varsa
gecenin terasında buluşur ay'la yıldız
yaşarım seni gözlerimdeki cennette
ey kırların kırmızı narin gelini
ey hüznün uzun boyunlu kan çiçeği
ey hasadı olmayan yürek tarlasındaki tohum
ey al yanaklı,güleç yüzlü bahar
ey gönüllerin sevdası,dilsizlerin yürek dili
efsunlu bir sevdadır gelincik
onda her mevsim bahar sanırsın
sonbaharı ona dokunduğun anda anlarsın
papatyalar bile hayran kalır onun güzelliğine
sırlar saklasa da bilirim,razıdır o kaderine
AYLA CERMEN TÜFEKÇİ ☆ 🌙